

περιποιῶνται τοὺς ὁμοίους των καὶ νὰ
ῆναι καὶ αὐτὸι εὐάρεσκοι, νὰ σέβων-
ται τοὺς ἀνωτέρους των, κτλ. οὕτω
θέλεις τοῖς ἐμπνεύσει τὴν ἀγνότητα
τῶν ηθῶν καὶ τὴν ἀληθῆ εὐγένειαν
τῶν αἰσθημάτων.

ΕΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΝΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΑΓΓΗΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΗΝ.

Ἐμαθον μὲ μεγίστην μου Θλίψιν,
φιλτάτη μου Νικοστράτη, περὶ τῶν
παρεκτροπῶν τοῦ συζύγου σου. Αὐτὸς
ἔραται ἔταιρας τινος. Πόσον εἰσὶν ἄ-
ξιοι λύπης οἱ χυριευθέντες ὑπὸ τοῦ κα-
κοῦ αὐτοῦ ἀνδρες! Αἱ γυναικεῖς αὖται
ἔχουσιν ἵδιάν τινα τέχνην νὰ συλλαμ-
βάνωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ δίκτυά των,
νὰ τοὺς διατηρῶσιν εἰς αὐτὴν τὴν κα-
τάστασιν καὶ νὰ μετατρέπωσι τὸν νοῦν.
ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδικός σου δὲν εὑρίσκεται
εἰς καλητέραν κατάστασιν· εἴσαι ζη-
λότυπος, κατατήκεσαι ὑπὸ ἡς Θλί-
ψεως, ὁ νοῦς σου τρέφει σχέδια ἐκδι-
κήσεως.

Σκέφθητι καλῶς, φιλτάτη μου Νι-
κοστράτη, ὅτι κακῶς πράττεις. Ἡ ἐ-
νάρετος γυνὴ δὲν γίνεται ἡ φύλαξ τοῦ
συζύγου αὐτῆς, ἀλλὰ διατελεῖ οὕτα
σύντροφος αὐτοῦ· ἡ δὲ πιστὴ σύντρο-
φος ὑποφέρει μετὰ καρτερίας καὶ τὴν
παραφορούσῃν ἀκόμη τοῦ συντρόφου,
ὅν ἡ τύχη τῇ ἔδωκε.

Πρὸ πάντων μὴ αὐξάνῃς τὸ κακὸν
δι’ ἀλλῶν κακῶν, μήτε μίαν μανίαν
δι’ ἀλλῆς μεγαλητέρας· τὸ πῦρ, τὸ δ-
ποῖον δὲν φυσᾶ τις σύνει μόνον· τὸ
φύτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ πάθη, ἀν τὰ
πολεμήσης ἐρεθίζονται, ἀν δὲν δώσῃς
προσοχὴν εἰς αὐτὰ κατευγάζονται . . .

Ἐννόησον τὴν ἀπερισκεψίαν σου· δ
σύζυγός σου προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ ἀπὸ
σου τὴν ἀτιμίαν, ἥν σοὶ προστρίβει καὶ
σὺ ἔχεις τὴν ἀνοησίαν νὰ δεικνύῃς
πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔχεις γνῶσιν αὐτῆς!
Δὲν ἐννοεῖς ὅτι οὕτω ἀφαιρεῖς τὸ κά-
λυμμα, καὶ τότε θέλει σὲ ἀτιμάσει
φανερά; Ἐπιστήριξον τὸν ἔρωτά σου
οὐχὶ ἐπὶ τῶν περιποιήσεων, ἀς σοὶ κά-
μνουσιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς τιμιότητος· αὗτη
μόνη εἶναι τὸ θέλγητρον τοῦ συζυγ-
κοῦ δεσμοῦ.

Ἄν ὁ ἀνθρωπὸς δὲν ἔναιτελῶς
διεφθαρμένος, δὲν δύναται ποτὲ νὰ δια-
τηρήσῃ ἐπὶ πολὺ τὴν ἀφοίσιαν του
πρὸς γυναικα εὐκαταφρόνητον, θέλει
ἀπομακρυνθῆ μετ’ οὐ πολὺ ἀπὸ τῶν
ἀξιοποίηντων καὶ καταστρεπτικῶν αὐτοῦ
παρεκτροπῶν. Ο σύζυγός σου ταχέως
θέλει ἐννοήσει, ὅτι καταστρέψει ἑαυτὸν,
ὅτι παρ’ ὀλίγον θέλει ἀπολέσει τὴν
ὑπόληψιν του· ἡ ὁρθὴ αὐτοῦ κρίσις
θέλει τὸν κάμει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν
εὐθεῖην ὁδόν· θέλει ἐννοήσει τὸ ἀμάρ-
τημά του καὶ τὸν κρημνὸν, εἰς δὲν πλη-
σιάζει νὰ πέσῃ· τὰ δικαιώματα ἡς
συζύγου του θέλουσι τὸν ἀνακαλέσει
παρ’ αὐτῇ· τότε θέλει σὲ ἐκτιμήσει καὶ
σοὶ ἀποδώσει τὸ δίκαιον· δὲν θέλει δυ-
νηθῆ νὰ ὑποφέρῃ τὸ δύνειδος τῆς πα-
ρελθούσης αὐτοῦ διαγωγῆς· θέλεις τὸν
ἐπανίδει μεταμεμελημένον, ἀξιον σου
καὶ τῆς ἀγάπης σου.

Πρὸ πάντων, φιλτάτη μου Νικο-
στράτη, ἀφες εἰς τὰς ἔταιρας μίαν
τέχνην, ἥτις ταῖς ἀνήκει. Ἡ φρόνησις,
ἡ πίστις, αἱ οἰκιακαὶ ἀσχολίαι, ἡ πρὸς
τὰ τέκνα στοργὴ, αἱ πρὸς τοὺς φίλους
τοῦ συζύγου αὐτῆς περιποιήσεις, ἰδοὺ
τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἀληθοῦς
ἀξιοτίμου γυναικός. Ἐρυθριὰ ὅταν

προδοθῆ ἡ ζηλοτυπία αὐτῆς διὰ μίαν ἑταίραν. Ἡ εὐγενεστέρα ζηλοτυπία εἶναι, ὅταν ἡ γυνὴ θεωρῇ ως ἀντιζή- λους αὐτῆς τὰς μάλιστας ἐναρέτους γυ- ναῖκας... Μή εἰσαι μνησίκακος, ἀλλ' ἔσο πάντοτε ἑτοίμη εἰς συνδιαλλα- γήν. Σκέψθητι, ὅτι ἡ ἥλαρότης αὗτη τῶν ἡθῶν ἐμποιεῖ τὴν ἐπιείκειαν καὶ αὐτοῖς ἡμῶν τοῖς ἔχθροῖς· αὕτη μόνη μᾶς περιοιεῖ τιμὴν, αὕτη μόνη μᾶς καθιστᾷ καὶ αὐτῶν τῶν συζύγων ἡμῶν ἰογυροτέρας, καὶ μᾶς δίδει ἐπ' αὐτῶν ἀπεριόριστον ὑπεροχήν. Ἐκλεξον ἐν τῶν δύο, ἡ φέρε εἰς θέσιν τὸν σύζυ- γόν σου νὰ σὲ σεβασθῇ ἡ δέχθητι νὰ ὑπηρετήσῃς ταπεινῶς τὸν κύριόν σου.

Ἐν μέσον σοὶ ἀπολείπεται ἵνα τῷ ἀπευθύνης σωτηρίους ἐπιπλήξεις, τὸ δὲ μέσον αὐτὸν εἶναι ἡ ἀρετὴ σου· δι' αὐτῆς δύνασαι νὰ τὸν φέρης εἰς θέσιν νὰ ἐρυθριάσῃ δι' αὐτῆς ὄφειλεις νὰ τὸν ἀναγκάσῃς ἵνα ἔξαιτήσῃται συγγνώ- μην. Θέλει σὲ ἀγαπήσει πλειότερον, ὅταν ἐννοήσῃ πόσον ἦτο ἀδικος, ὅπό- σων φιλοφροσυνῶν ἦσον ἀξία καὶ ὅπότη μεγάλη ἦτο ἡ ζημία, ἢν ἐκινδύνευε νὰ ὑποστῇ ἀν ἐστερεῖτο τὴν ἀγάπην σου. Μετὰ τὴν ἀσθένειαν ἐκτιμᾶ ὁ ἀνθρωπος κάλλιον τὴν ἀξίαν τῆς ὑγείας! . . .

Δὲν θέλεις ν' ἀκολουθήσῃς τὰς συμ-
βουλάς μου; πολὺ καλά! ἀφες ἔαυτὴν
εἰς δλην τὴν ὅρμὴν τῆς ζηλοτυπίας
σου. Τὸ πνεῦμα τοῦ συζύγου σου πά-
σχει, δεῖξον ὅτι καὶ τὸ ἀδικόν σου δὲν
εἶναι ἥττον ἀσθενές· κινδυνεύει ν' ἀ-
πολέσῃ τὴν ὑπόληψίν του, ἀπόλεσον
καὶ σὺ τὴν ἀδικήν σου· ἀμεριμνᾷ περὶ
τῆς χρηματικῆς του καταστάσεως,
βοήθησον αὐτὸν νὰ τὴν καταστρέψῃ.
τιμώρησον ἔαυτὴν, γομίζουσα ὅτι τι-

μαρεῖς ἔκεινον, ἡ μᾶλλον ἐγκατάλιπε αὐτὸν, διαζεύχθητι ἀπ' αὐτοῦ, λάβε ἄλλον σύζυγον, δστις θέλει σοὶ εἶναι καὶ αὐτὸς ἀπιστος, καὶ διν θέλεις ὠ-
σαύτως ἐγκαταλείψει. Ὁχι, φιλτάτη μου Νικοστράτη, μὴ καταντήσῃς εἰς ταύτην τὴν ὑπερβολήν· κατεύνασσον τὰς θλίψεις τῆς καρδίας σου, ὑπόμενε αὐτὰς μετὰ καρτερίας: αὐτὸν εἶναι τὸ μέσον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ τὰς κα-
τευγάσῃ.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΠΡΟΔΙΕΓΝΩΣΜΕΝΟΙ.

Τὸ 913 δὲ Ὁλεγ μέγας Δοὺξ τῆς Ψωσίας εἶχεν ἵππον, διν ἀπό τινος καιροῦ δὲν ἥθελε πλέον νὰ ἴππεύσῃ, καθότι ἡμέραν τινα, ἴδων αὐτὸν μάγος τις ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ὁλεγ περὶ τῆς τύχης του, εἶχεν εἴπει πρὸς αὐτὸν, « Πρίγκηψ, διν πολὺ ἀγαπᾶς, θέλει γίνεις » οὗτος, διν πολὺν ἀγαπᾶς, θέλει γίνεις » αἵτιος τοῦ θανάτου σου. » Ο Ὁλεγ λυπηθεὶς, εἴπεν ἐν ἔαυτῳ, « δὲν θέλω τοῦ λοιποῦ μήτε νὰ ἴππεύσω αὐτὸν τὸν ἵππον μήτε νὰ τὸν ἴδω. » Καὶ πά-
ραυτα διέταξε νὰ θέσωσιν αὐτὸν εἰς ἴδιον σταῦλον, νὰ τὸν τρέφωσιν αὐτοῦ χωρὶς ποτὲ νὰ τὸν ἀφήσωσι νὰ ἔξελθῃ. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς Κιόβον ἐκ τῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων μάχης, καὶ μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προφητείας, ἥρωτησε τὸν ἴπποκό-
μον αὐτοῦ περὶ τοῦ ἵππου, δστις, κατὰ τὴν προφητείαν ἔμελλε νὰ τῷ προξε-
νῆσῃ τὸν θάνατον· διν προκόμος ἀπε-
κρίθη, διτι ὁ ἵππος ἀπέθανε. Τότε Ὁλεγ ἤρχισε νὰ γελᾷ καὶ νὰ χλευάζῃ τὸν ψευδοπροφήτην. « Οσα προφη-